

Македонската држава прв пат од своето осамостојување до денес отпочна процес на запознавање на светската јавност со положбата на Македонците на Балканот, општествениот статус кој го имаат во соодветните држави каде што живеат, човековите права кои ги уживаат и проблемите со кои се соочуваат, а се наметнати од недемократските режими во соседните земји. Европа повеќе не може и не смее да се прави глува и слепа за антидемократските стратегии, кои ги преземаат нејзините земји-членки.

Писмата на Груевски до Баросо, до Ки Мун и до бројни други европски политичари и дипломати резултираа со половични одговори, со скриено признание дека македонскиот проблем постои, но истовремено беа полни со зголемена доза и кукавичлук на политичарите, кои водат угледни и влијателни институции. Очигледно е дека Европската унија и светската организација ООН немаат моќ да наметнат свое гледиште врз земјите, кои само привидно и лажно се претставуваат пред јавноста дека го негуваат највисокиот степен на демократијата.

Грција и Бугарија не можат да се вбројат во земјите ниту со просечен степен

на демократичност, бидејќи на најдрзок можен начин го спречуваат идентификувањето на етничките заедници, кои се различни од грчката, односно од бугарската. Фашистичкиот ген, кој го пренесуваат од генерација на генерација веќе шеесеттина години, епидемично ги зафати и оние умерени слоеви во нивните општества, па термините Македонија, Македонец и македонизам се најодвратните кои досега ги слушнале и кон кои покажуваат аверзија. И покрај многуте одлуки на европските судови, со кои Атина и Софија беа казнети за непочитување на најосновните човекови права и слободи во контекст на македонското малцинство, нивните режими продолжуваат со одамна изградената стратегија за ширење антимакедонизам. На најгруб можен начин узурпираат, асимилираат, дискриминираат, понижуваат...

Македонија и Македонецот повеќе не можат и не смеат да молчат. Дефанзивата треба да се замени со офанзива, која ќе ги покаже на Европа дека нејзините "миленичиња" од европскиот југ немаат ништо заедничко со современата цивилизација и дека тие се само обични наследници на национал-социјалистичката идеологија која ја ширеше фирерот.

биле одговорни, не сакал да шпекулира со имиња, добил конкретни правци по кои ќе се движел во наредниот период, сега било време да се реши спорот... Дрндупки, што велеше покојниот ми дедо. Со години ги повторува тезите кои најмалку стотина пати ги

слушнавме од неговата "шатл-дипломатија". Разбираме дека преговарањето е токму такво, без многу зборување пред јавноста, со криење на автентичните разговори и предлози, кои се легнати на зелената маса. Но, ова што се прави на релација Скопје - Нимиц - Атина е здодевна партија, која станува монотона игра за сите актери во приказната.

Она што Нимиц го прави меѓу двете зајадени страни е само одржување на проблемот во една свежа форма. И самиот знае колку се тврди позициите на Македонија и на Грција. Самиот знае дека формата која со години наназад ја предлага е лоша, некорисна и не може да донесе резултат. Едноставно, тој или мора да изнајде нов методолошки пристап за решавање на проблемот или конечно да заклучи дека медијаторството тука завршува, бидејќи сите адути кои ги имал во раваот се истрошени и неупотребливи. Доколку ова темпо се задржи и во наредниот период, тогаш не е тешко да се заклучи дека спорот меѓу Скопје и Атина ќе трае уште долги години.

Македонскиот премиер навести дека нема намера да се прават отстапки по секоја цена и дека Македонија има развиено стратегија како државата да доживее прогрес и доколку не стане членка на НАТО и на ЕУ заради блокадата од страна на Грција. Тоа веќе навестува дека поаѓаме во поинаков правец. Долгорочниот проблем не може да се реши со блиц потези, особено не сега кога националниот адреналин е нараснат во двете земји. Секое поместување од мртвата точка неспорно ќе значи паѓање на политички глави, ако не и на цела владина гарнитура, доколку тоа се направи без волја и согласност на нацијата.

Засега позицијата на Македонија е јасна. Постои консензус меѓу сите политички струи во општеството, нема поместување од ставот дека не смее да се навлезе во било какви разговори за идентитетот на македонската нација, јазикот, културата и другите белези, кои го отсликуваат македонството. Но, постои затскриено мислење дека дури доколку се реши проблемот со името, Грција нема да престане да го негира и да го дискриминира македонското етничко постоење, иако оттаму велат дека тоа не е тема за преговори. Излетот на Бакојани во Пекинг и нејзиниот отворен став дека не смее на Олимпијадата да се зборува за Македонци е голем и јасен доказ дека проблемот во Грција не е само името на македонската држава, туку многу повеќе постоењето на македонскиот народ и на македонскиот јазик.

Доколку прифатиме промена на

Пишува: Мишко ТАЛЕСКИ

По којзнае кој пат дојде и си замина. Да, Метју Нимиц. И не кажа ништо ново. Истата фразеологија. Спорот бил тежок, двете страни

НИМИЦ СЕ ИЗГУБИ ВО МАКЕДОНСКО- ГРЧКИОТ ЛАВИРИНТ

"Сите индикации покажуваат дека Грција не сака да се реши проблемот за името, барем не до средината на идната година, до изборите за Европскиот парламент. Атина ќе направи сè во септември овој процес да не заврши успешно и виновникот да биде Република Македонија. Во дипломатските кругови е многу важно кој е виновникот, иако тоа не е пресудно. Македонската Влада има искрен пристап кон процесот. Точно знаеме што сакаме да постигнеме, кои се нашите позиции и ги имаме презентирани секаде каде што треба. Какви било стратегии и игри од страна на Грција ќе бидат контрапродуктивни за нив. Доколку Грција на долг рок не блокира, ние имаме стратегија земјата и понатаму сериозно и силно да се развива, да биде стабилна и да има демократски и економски развој. Се разбира, тој развој ќе биде уште побрз и поголем доколку го добиеме членството во НАТО и во ЕУ, но и да не го добиеме нема да заостануваме. Напротив, и понатаму ќе се движиме напред".

Никола Груевски

ИНИЦИЈАТИВА ДО УСТАВНИОТ СУД ЗА ПОНИШТУВАЊЕ НА ПРИВРЕМЕНАТА СПОГОДБА

"Бидејќи Привремената спогодба сè уште не е ратификувана во Грција, ниту грчкиот Парламент има намера тоа да го стори, а во услови на реципроцитет во односите меѓу двете држави, ако за Атина Привремената согласност е во сила без ратификација, таква позиција треба да воспостави и Македонија. Владата во Атина стави вето за членство на Македонија во НАТО алијансата на Самитот на НАТО во Букурешт на 3 април 2008 година, а сега тоа го најавува и за ЕУ, кршејќи го член 11 став 1 од Привремената спогодба, со кој се согласи да не приговара на пријавата за членство и на членството на Македонија во оние меѓународни мултилатерални и регионални институции и организации во кои Грција е членка... Промената на името на државата претставува трајна промена на името, односно на идентитетот на Македонците во цел свет и тоа повеќе никогаш и со ништо не ќе може да се врати, а ќе ја легализира грчката окупација на Егејскиот дел на Македонија и геноцидот врз македонскиот народ".

Светски македонски конгрес

името, во наредните години Грција би можела да влезе во втората фаза од стратегијата за уништување на македонството, а тоа е наметнување нов идентитет со словенски предзнак, без македонски атрибути. Основата за тоа оправдано ќе ја најде во евентуалната промена на нашето државно име.

МАКЕДОНИЈА МОРА ДА ИГРА И НА ГРЧКИ ТЕРЕН

Но, за да дојде до евентуална промена на името на македонската држава не е потребна само согласност од преговарачите на двете страни, туку и до целосна национална консензуалност

во Македонија. Значи, се поставува прашањето дали потенцијалното ново име ќе биде прифатено од македонските граѓани, пред сè, од македонскиот народ, чиј идентитет посредно е поврзан со преговорите, иако Грција тоа не го признава. Одредени сондажи покажуваат дека едвај 15 отсто од населението би го прифатило името Северна Македонија, кое како опција најмногу се спомнува во последно време, а повеќе од 80 отсто од Македонците би биле против тоа. Како одминува времето, така станува сè појасно дека референдум ќе има, дека премиерот Груевски нема да фати страна и ќе ги остави граѓаните сами да одлучат, додека македонската политичка опозиција ќе се најде во небрано (дали да форсира прифаќање на името договорено во преговорите со Атина, со што ризикува да биде етикетирана како велепредавник или мудро да молчи за да не си навлече негативен набој од страна на народот). Како и да е, актуелните околности говорат дека дури и

**КОРУПЦИСКИТЕ СКАНДАЛИ ГИ ПОКРИВААТ
СО МАКЕДОНСКОТО ПРАШАЊЕ**

"Знаеме дека Грција стави вето на Самитот во Букурешт, со што им направи голема штета на интеграционите процеси за НАТО и истите чекори може да ги направи и за ЕУ. Затоа е неопходно овој процес, што се однесува до преговорите за името, побрзо да се реши, а со тоа Македонија побрзо да стане дел од НАТО и од ЕУ. Засега е важно да се најде решение за спорот со нашиот сосед Грција и да се затвори ова прашање. Не сме поддржале и нема да поддржиме било какво решение или било каков договор кој е во спротивност со нашите барања и определби. Стоиме на ставот дека не се согласуваме со името Република Славомакедонска или БЈРМ. Ние начелно го поддржуваме уставното име и доколку се постигне некој компромис сакаме да сме дел од решението".

Али Ахмети

"Македонија мора да направи отстапка во делот на меѓународната употреба на името, имајќи ја предвид тешката економска состојба во државата, како и извесното заострување на изолацијата однадвор, а особено од страна на Грција и нејзините поддржувачи. Не верувам дека постои политичка партија во државата која ќе има храброст да разговара за македонскиот идентитет, култура, јазик... Но, она на што можеме да се согласиме е отстапница во делот на меѓународната употреба на името во сите меѓународни институции и мислам дека овде треба некогаш да свиткаме 'кичма', како што знаат старите да кажат. Премногу ни е важна економската иднина на граѓаните. Не е патриот оној кој во ова време ги отвора егејското и прашањето за црквата, туку оној кој ќе им обезбеди достоинствен живот на граѓаните. А, кога ќе бидеме рамноправна членка на ЕУ и на НАТО, е тогаш можеме да отвориме сè што нè мачело во минатото".

Зоран Заев

НЕВОЗМОЖНАТА МИСИЈА ПРОДОЛЖУВА

доколку се изнајде компромис меѓу преговарачките тимови на Скопје и на Атина, тој договор на референдумот во Македонија нема да помине. Тоа го знаат и Нимиц и грчката политичка структура, тоа го знаат и САД. Тешко дека некој ќе може да направи кампања меѓу македонскиот електорат, која ќе треба да го натера населението да го прифати новото име.

А, што за возврат ? НАТО или ЕУ? Па, тоа не е критериум за членство. Стотина пати досега му порачавме на светот дека Алијансата и Унијата не се поважни од националниот интерес, преку кој настојваме да го задржиме и да го зачуваме македонскиот милениумски дух и ген. Ќе го признае ли Грција македонското етничко малцинство во Егејска Македонија, ќе го признае ли постоењето на македонскиот народ и јазик? Отворено кажува дека тоа нема да го стори. Која сила тогаш може да го натера Македонецот да прифати промена на уставното име? Која е таа современа и цивилизирана дипломатија, која води еднострана политика само за отстапка од едната страна?

Грција лаже кога вели дека сака компромис. А, кој е компромисот од грчка страна? Ќе го промени ли таа името, ќе го промени ли курсот кон македонското малцинство, ќе се откаже ли и таа од антиката? Грција не прави никаква отстапка. Таа и натаму игра на македонски терен, на македонската половина. Не е отстапка изговорот дека се согласила во нашето ново име да стои и терминот Македонија. Тоа е голем политички блеф.

Изминатите месеци премиерот Груевски почна да игра на грчкиот терен. Само на таков начин може Грција да се натера на отстапка. Доколку не се решат во пакет сите спорни проблеми во македонско-грчките односи, тогаш преговорите само за името стануваат беспредметни. Ако Грција продолжи и понатаму да ги избегнува децениските отворени прашања, кои претставуваат солена рана за македонскиот етнос, тогаш таа нема право да очекува промена на името на македонската држава.

Од друга страна, пак, оваа територија на која денес живееме ние Македонците, повеќе од 2.500 години го носи името Македонија и никако поинаку. Зарем ние, обичните смртници, денес имаме право да го промениме тоа историско битие, кое ниту најозлогласените тирани низ минатото не успеале да го променат? Зарем ние, кои сме само една минлива епизода од македонската епопеја, денес имаме сила и моќ да ги преправиме нештата кои се неменливи? Тоа е силен грев. Тоа е чепкање во Божја работа. Тоа не смеаме ниту да го помислиме, а уште помалку да го направиме.

"ТМРО бара од македонската Влада итно да истапи од членството во Франкофонијата, затоа што не гледаме по што Македонија е франкофонска и која е користа од Франкофонијата. Историјата се повторува. Повторно Франција е негативен фактор на македонскиот идентитет, интеграцијата на Македонија во светските меѓународни институции и главен поддржувач на грчката фашизоидна антимакедонска политика. Претседателот на Франција, Саркози, со демарш до француската Амбасада во Македонија да се прогласи за персону нон грата во Македонија, заради неговите крајно безобразни и навредливи антимакедонски зборови, искажани во име на државата која ја води и која со ништо не го демантира".

ТМРО

